

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis
Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum
Spirituale**

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Conclusio collyrii hæreticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

collyrii
Hæreticorum
Lib. II.
Ioannis
Baptista
& menti
to sancti
Augusti-
ni.
Matt. xi

natorum mulierum. De ipsa eadem abstinentia beatus Augustinus in libro de Fide ad Petrum, ita loquitur: *Humiles servi Christi, qui cupiunt Domino suo sine impedimento & absq; animi noxia occupatione servire, coniugia omnino non appetunt, & à carnibus & vino abstinent, in quantum corporis valetudo permittit.*

2. Non quia peccatum est, aut conjugem habere, aut vinum carnesve percipere: nam & beatus Apostolus dicit, *Quia omnis creatura DEI bona est, & nihil rejiciendum quod cum gratiarum actione percipitur, sanctificatur enim per verbum DEI & orationem. Conjugium quoq; in primis hominibus Deus instituit ac benedixit: propter quod ipse Apostolus ait: Honorabile connubium in omnibus, & thorus immaculatus. Ideoq; servi Dei in eo quod à carnibus & à vino abstinent, non tanquam res immundas refugiunt, sed mundioris vite instituta sectantur: & in eo quod coniugia non habent, non nuptiarum bonum crimen esse existimant, sed continentiam jugem bonis nuptiis meliorem esse non dubitant.* Idem docens Joannes

Confr-
matur ex
Cantacu-
zeno.

Cantacuzenus, qui ex glorioso Romanorum Rege factus fuit humilis Monachus, in libro quem Adversus sectam Mahometicam Græcè scripsit, sic dicit: *Qui penes nos sunt Monachi, ab omnium carniū esu abstinent, non quod has impuras & rejiciendas esse arbitrentur; sed vitam * angustiorem sequi sublimiusq; conversari cupien-*

res, à carnibus abstinent. De ipsa abstinentia ab esu carniū & jejuniis, quæ ex præscripto Ecclesiæ observari debent, supra in priori libro * hujus Collyrii tractatum fuit.

tam vocat, ar-
tam &
rigidā
ab esu
carniū
abstinentiam.
*Cap. 4

CONCLUSIO

COLLYRII HÆRETICORUM.

POSSUNT sanè innumera divinarum Scripturarum, sacrorumque Conciliorum, & veterum Theologorum, tam Græcorum quàm Latinorum, testimonia produci contra prava dogmata hæreticorum hujus temporis; sed pauca illa quæ congestimus sufficere poterunt ad interiores eorum oculos sanandos, nisi desperatè cæcutiant. Hic itaque finem Collyrio nostro imponemus, adjicientes ista pro coronide.

Sanctus Pontifex Augustinus in libro de Vera religione ita scribit: *Neq; in confusione paganorum, neq; in purgamentis hæreticorum, neq; in languore schismaticorum, neq; in cecitate Judæorum querenda est religio, sed apud eos solos qui Christiani Catholici vel Orthodoxi nominantur. Alter quidam ait: Si in scriptis piorum Patrum aliqua fortè inveneris, qua dogmatibus Ecclesiæ Catholica minùs consentanea esse videantur, non dubites plus fidei tribuere ipsi universali Eccle-*

1.
Collyriū
est oculo-
rum
hæretico-
rum me-
dela.

2.
Coronidem S.
Augustini
non imponit, &
non nemo
alium de
auctoritate S. Ec-
clesiæ.

collyrii
Hæreti-
corum
Appen-
dix.
1. Tim. 3

*Ecclesia (quæ columna & firma-
mentum veritatis est, ideoque errare
nescit) quam cuius etiam sanctissi-
mo Scriptori. Dominus noster Je-
sus Christus concedere dignetur,
ut omnes veritatem agnoscentes,
idemque sentientes, uno ore ip-
sum glorificemus, qui est benedi-
ctus in sæcula sæculorum, Amen.*

COLLYRII
HÆRETICORUM
APPENDIX.

S. I.

*De Sacrificio Missæ, ex Apostolo-
rum Canonibus, sacrisq; Conci-
liis, & aliis.*

1. In Sacrificio Eucharistiæ nihil apponen-
dum, nisi panis, vinum, & aqua.
2. In primitiva Ecclesia, quicumque Missæ
assistebant, communicare debebant.
3. Diaconi non præsumant Eucharistiæ
Presbyteri peririgere.
4. Missam esse verum Sacrificium incruen-
tum nova Legu.

1. Nihil ap-
pendendū
ad sacri-
ficiū, ni-
si ex A-
postolico
Canone
panis, vi-
num, &
aqua.

HÆRETICIS, impia temerita-
te hoc sæculo nostro dicen-
tibus, non fieri aliquam ob-
lationem in Missæ, ob idque eam
non esse Sacrificium, contradi-
cunt & Canones Apostolorum, &
decreta sacrorum Conciliorum,
& scripta omnium Orthodoxo-
rum Patrum. Nam tertius Canon
Apostolorum verat, ne Sacerdos
altari assistens aliqua in Missæ of-
ferat, præter illa quæ Christus of-

ferenda instituit. Verba ipsius
Canonis hæc sunt: *Si quis Episco-
pus aut Presbyter præter ordinatio-
nem Domini quam de Sacrificio in-
stituit, alia quepiam, puta aut mel,
aut lac, aut pro vino sicera confecta,
aut aves, aut aliqua animalia, aut
legumina ad altare obrulerit, ut qui
contra ordinationem Domini fa-
ciat, deponitur.*

Octavus Canon Apostolorum,
indicans consuetudinem olim
fuisse in Ecclesia, ut hi qui Missæ
intererant, sumerent Eucharis-
tiam, sic habet: *Si quis Episco-
pus, aut Presbyter, aut Diaconus,
aut quicumque alius ex sacro ordi-
ne, facta oblatione non communica-
verit, causam exponat: quæ si ratio-
nabilis fuerit, veniam consequatur.
Quod si illam non dixerit, a commu-
nitione sejungitur, tanquam qui po-
pulo causa lesionis exiiterit, & sus-
picionem injecerit adversus eum qui
obtulit.*

In decretis primi Concilii Ni-
ceni capite decimo octavo ita le-
gimus: *Pervenit ad sanctam ma-
gnamq; Concilium, quod quibusdam
in locis ac civitatibus Diaconi Pres-
byteris sacram Eucharistiæ porri-
gant: quod nec regula, nec consue-
tudo tradidit, ut hi qui potestatem
offerendi non habent, illis qui of-
ferunt, Corpus Christi tradant. Il-
lud quoque innovit, quod jam non
nulli Diaconi ante Episcopos ipsam
Eucharistiæ contingunt. Hac igitur
omnia ampuentur. Diaconi
sua mensura contenti sint, & in ea
permaneant, scientes se & Episco-
porum*